

[Gerda Møller.]

bedrift, det være sig inden for landbruget, handelen, håndværket eller industrien, og derved bidrager til ægtefællernes samlede kontante indtjening på samme måde som de udearbejdende hustruer.

Det ærede medlem fru Grethe Philip nævnte, at de nugældende regler om sambeskatning virker som en hemsko på udbuddet af gift kvindelig arbejdskraft, og fremhævede bestemte faggrupper. Jeg vil tillade mig at sige, at det gælder så at sige alle områder inden for vort erhvervsliv, så også af den grund må vi have en hurtig løsning.

Jeg er glad for, at mit parti er positivt indstillet over for kvinderne og familien i denne sal. Vi vil gerne drøfte en særbeskatning af ægtefæller, der begge har erhverv. Måske vil dette medføre en ændring af hustrufradraget, og i det omfang, det betyder en forringelse for de laveste hustruindtægter, må dette naturligvis afbødes.

Også for familien med den medhjælpende hustru er det afgørende nødvendigt, at der findes en løsning. Mit parti har tidligere peget på splitting-systemet, men også en slags hustrufradrag kunne hjælpe.

Med disse bemærkninger ønsker jeg at henstille til regeringen, at man ikke fortsætter med blot at tale om en løsning af sambeskatningsspørgsmålet, men benytter den megen velvilje inden for de fleste af partierne til at få gennemført en særbeskatning allerede i forbindelse med det nu fremsatte forslag til udskrivningslov, så meget mere som jeg forstår, at den med spænding imødesete betænkning kan forventes meget snart.

Holger Eriksen: Sikkert uden at møde modsigelse kan man sige, at den danske skattelovgivning er meget kompliceret, undertiden selvmodsigende og i alle tilfælde så vanskeligt forståelig, at man må have eksperter til at finde ud af dens irgange. Tidligere finansminister Kampmann gjorde i 1954 et prisværdigt forsøg på at få gennemført en modernisering og simplificering. Det mislykkedes desværre, og siden har man klaret sig med årlige ændringer, der i hvert fald ikke har lettet overskueligheden, samtidig med at man har bevaret visse uhyrligheder, som intet har med retfærdighed at gøre, og som for længst burde have været

rettet. Jeg skal tillade mig at pege på en af disse, som man var opmærksom på i 1954, men som man siden har ladet ligge. Jeg gør det i håbet om, at det må foranledige den højtærede finansminister til at se nærmere på problemet.

I statskatteloven af 1922 står der i § 2, stk. 1, nr. 4, at skattepligt påhviler uafsluttede dødsboer, der her i landet er undergivet offentlig skiftebehandling, for så vidt dødsfaldet ligger forud for det sidste kalenderår før ligningens foretagelse. Denne bestemmelse, som stadig er gældende, fremtræder formelt som en erklæring om, at boet skal betale skat, men betyder reelt, at et bo kan unddrage sig skattepligt i langt mere end 1 år. Tænker man sig f. eks., at en forretningsmand dør den 15. oktober 1962 og han havde kalenderåret som regnskabsår, skal der ikke betales skat af, hvad han har tjent fra 1. januar til 15. oktober. Hvis boet går til offentlig skifte og det afsluttes inden den 31. marts 1964, skal man heller ikke betale skat af indtægten i den tid, der går, inden afslutningen sker. Tit har forretningen en sådan karakter, at den kan videreføres med samme resultat som hidtil, ganske uden hensyn til, at indehaveren er død. Det er derfor aldeles urimeligt, at der således opstår et langvarigt skattemæssigt tomrum. Jeg kender et tilfælde, hvor et bo i den skattefrie periode har haft en ellers skattepligtig indtægt på 7 mill. kr., der således undrages beskatning, hvilket vil sige, at andre må betale det beløb, som boet burde have betalt.

Bestemmelsen bliver dobbelt urimelig derved, at den ikke gælder, hvis boet underkastes privat skifte, hvilket er det almindeligste, hvor der findes en enke. I så fald skal der betales ordinær skat af hele indtægten. Men hvis den afdøde eller hans efterladte er kommet i forbindelse med en tilstrækkelig smart sagfører, således at der foreligger en bestemmelse om offentligt skifte, glider man altså ind under skattefri indtægters velsignelse. Man kan efter min mening ikke være bekendt at opretholde en sådan ordning.

I samme forbindelse vil jeg gerne pege på en anden bestemmelse, nemlig den om, at hvis en enke, der sidder i uskiftet bo, sælger sin forretning i forbindelse med dødsfaldet, hvilket altså vil sige i løbet af få